

BARRIS DIVERSOS pàg 3
Més de la meitat dels
veïns de Barcelona no
són originaris de la ciutat

NINA CLAVERIA pàg 16
La futura física de només
17 anys que ja va a la universitat
i guanya premis literaris

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 5/3/2025 • Núm. 323 • liniaeixample.cat

Creix la pressió contra els pisos turístics del Bloc Tarragona

L'ocupació de la seu de la immobiliària que té l'edifici provoca que avui es reunixin els veïns i la propietat pàg 10

Foto: Blanca Blay/ACN

Fregant la tragèdia

Un accident a la Diagonal entre dos autocars deixa més de 50 ferits pàg 14

A FONS

**Els herois
sense nom
de la covid**

Ara fa 5 anys les xarxes de
suport veïnal van ser claus
contra la pandèmia pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

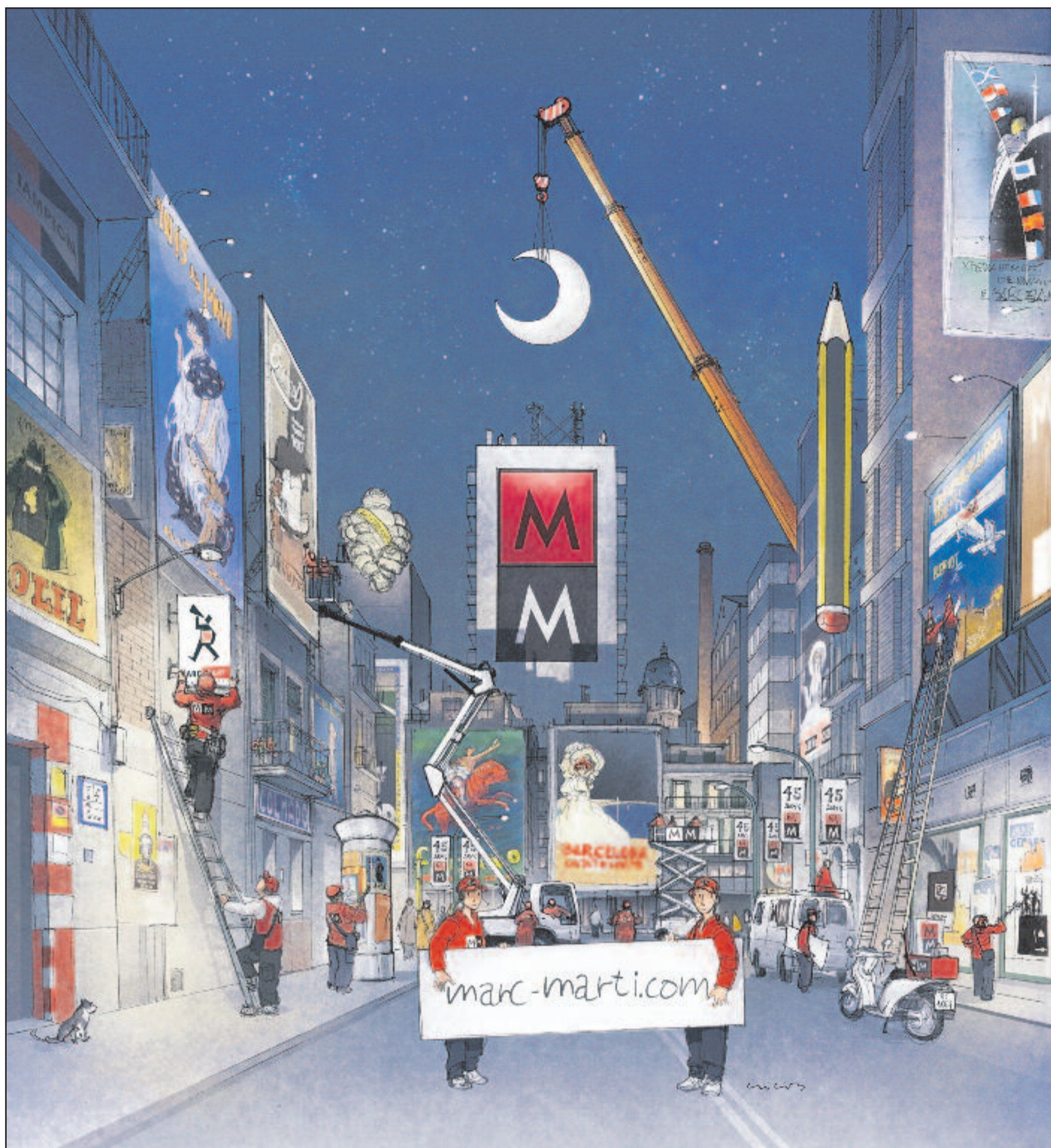
**Literatura
juvenil contra
els estigmes**

Joves de l'Hospitalet
escriuen un llibre sobre
el barri de la Florida pàg 18

SANT ANTONI

**La galeria
petita que juga
amb els grans**

Chiqueta Room participa
per primer cop al programa
general d'ARCOMadrid pàg 11

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La ciutat mosaic

» Més de la meitat dels veïns empadronats a Barcelona, un 54%, no són originaris de la ciutat
 » Els argentins són la comunitat forana més nombrosa i Ciutat Vella és el lloc amb més migrants

Olga García
BARCELONA

Parant atenció a les diferents llengües que parla la gent pel carrer, a les cafeteries o al gimnàs, es fa evident que Barcelona és cada vegada més cosmopolita. De fet, així ho mostra l'informe *La població de Barcelona segons lloc de naixement i nacionalitat* de l'Ajuntament. Segons aquest document, l'1 de gener de 2024 –les darreres xifres fan referència a aquesta data– el nombre d'empadronats nascuts a fora de la ciutat era superior al de les persones originàries de Barcelona, amb uns percentatges del 54% davant del 46% respectivament.

L'origen d'aquesta heterogeneïtat creixent està estretament lligat a la llarga tradició d'acolliment de persones migrades de la ciutat i, especialment, a les dues onades migratòries més recents: la primera, durant la segona meitat segle XX, quan Barcelona va rebre població nascuda a la resta de Catalunya i d'Espanya, i la segona, que va començar amb l'entrada del segle XXI i que encara continua, amb l'arribada de migració internacional. Aquesta última, que era pràcticament inexistent fa 25 anys, quan els autòctons conformaven el 60% de la població, s'ha convertit en el gran gruix dels veïns de la ciutat, tot i que s'ha instal·lat de manera desigual en els diferents districtes i barris.

COM S'AGRUPA LA POBLACIÓ?
 Ciutat Vella és el districte on hi ha més veïns nascuts fora de Barcelona, ja que només un de cada quatre és autòcton. Segons mostren les xifres, hi ha un 24% de població autòctona davant d'un 76% de població no autòctona, mentre que el

Barcelona destaca per ser una ciutat multicultural i en districtes com el de Ciutat Vella es fa molt evident. Foto: Blanca Blay/ACN

perfil de veí que més abunda és el nascut fora de la Unió Europea. Representa un 53% del total de població del districte, mentre que els europeus representen el 10,5%. Només un 8% dels veïns són nascuts a la resta d'Espanya i un 4% a la resta de Catalunya.

Fora de Ciutat Vella, el segon districte amb més població no nascuda a Barcelona és Sants-Montjuïc i el tercer l'Eixample, ambdós amb un 43% d'autòctons i un 57% de no autòctons.

D'altra banda, el districte amb més autòctons és Sarrià-Sant Gervasi, que lidera el rànquing amb un 59% d'autòctons i un 41% de no autòctons. Desgranant aquesta darrera xifra, els no autòctons que més abunden són els de fora de la Unió Europea. Aquest col·lectiu es configura com el 19% de població del districte, seguit dels nascuts a la resta d'Espanya, que són el 9%, dels de la resta de Catalunya, el 8%, i dels de la resta d'Europa, el 5%.

Més enllà de Sarrià-Sant Gervasi, el segon districte amb més població autòctona és Sant Andreu, amb un 51,5%, i el tercer és les Corts, amb un 51%.

Entrant a analitzar les matei-

xes dades per barris, el Gòtic és el que té més població no autòctona de tot Barcelona, un 84%, seguit del Raval, amb un 76%, i de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, amb un 73%. Tots tres estan a Ciutat Vella, el districte amb menys autòctons, en la línia de les xifres exposades anteriorment.

Contràriament, el barri amb més població nascuda a la ciutat no es troba a Sarrià-Sant Gervasi, el districte amb més autòctons,

Sarrià-Sant Gervasi i la Clota són el districte i el barri amb més veïns originaris de Barcelona

sinó a Horta-Guinardó, que se situa com el quart districte de Barcelona amb més nascuts a la ciutat. En concret, la Clota és el que compta amb més originaris de la ciutat, un 65%, mentre que, en segon lloc, hi ha Can Peguera, a Nou Barris, amb un 64% de població autòctona. La tercera posició la comparteixen els barris de la Font d'En Fargues, també d'Horta-Guinardó, i el

de les Tres Torres, a Sarrià-Sant Gervasi, amb un 63,5% de població nascuda a la ciutat.

LA COMUNITAT MÉS NOMBROSA
 Pel que fa a l'origen de tots aquests veïns no autòctons, des que va començar aquesta segona onada migratòria internacional, Amèrica sempre s'ha situat com el continent amb més presència a Barcelona, seguit d'Europa, Àsia, Àfrica i Oceania. Amb tot, la comunitat amb més veïns vivint a la ciutat ha anat canviant amb els anys i el 2024 l'argentina se situava al capdavant del rànquing. Segons l'informe, 46.542 argentins viuen a Barcelona.

El districte on més abunden és l'Eixample, seguit de Sant Martí, Ciutat Vella, Sants-Montjuïc i Gràcia. Mentrestant, per barris, la Sagrada Família és el que més argentins concentra de tota la ciutat, seguit de la Nova Esquerra de l'Eixample, la Vila de Gràcia, la Dreta de l'Eixample, l'Antiga Esquerra de l'Eixample i el Fort Pienc. A Nou Barris és on menys argentins hi ha.

Més enllà d'aquesta comunitat, i fixant-nos en la resta de països amb més presència a

Barcelona, els colombians són els segons més nombrosos, amb 42.535 veïns que viuen, sobretot, a l'Eixample i a Sants-Montjuïc. Els segueixen els peruans, amb 38.821 veïns concentrats a l'Eixample, Nou Barris i Sant Martí, i els veneçolans, amb 33.017 veïns que es concentren a l'Eixample, Sant Martí i Horta-Guinardó.

D'altra banda, també destaca el cas de la comunitat pakistanesa, que s'ha duplicat en vint anys, arribant fins als 28.778 veïns, especialment concentrats a Ciutat Vella i Sant Martí. Se situen com la primera comunitat asiàtica amb més veïns a Barcelona i com la cinquena del rànquing general. De la mateixa manera, també crida l'atenció el cas del Marroc, el primer país africà amb més persones a Barcelona i el setè amb més presència a la ciutat, amb un total de 23.347 veïns que també viuen, sobretot, a Ciutat Vella i Sant Martí. Mentrestant, el país europeu amb més veïns és Itàlia, que ocupa el setè lloc del rànquing. Hi ha 23.120 italians que es concentren a l'Eixample, Ciutat Vella i Sant Martí.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaeixample

La lupa

Comerç arrelat per fer ciutat i metròpoli

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

Foto: Aj. de Barcelona

Les pàgines del *Línia* són pàgines quotidianes. Ens expliquen tot el més destacat del dia a dia. On té lloc la vida. On passen les coses que ens importen. En un temps i un lloc. Temps i llocs que compartim amb la nostra família, la feina, els nostres amics... Els carrers i els comerços on forgem diàriament el benestar físic i emocional.

Al nostre barri i carrer —i com els mitjans de comunicació on ens informem—, el comerç fa la ciutat cada dia. Ha estat així durant segles. Des de la Barcelona gremial, en la qual els oficis i els gremis eren els protagonistes de l'economia, de les festes i de la construcció, fins i tot de catedrals. Escriu Antoine de Saint-Exupéry que els oficis uneixen els homes.

Avui, la xarxa comercial i de consum de proximitat és un poderós agent econòmic que impulsem vostè i jo quan anem al forn, a la farmàcia, a la pastisseria, a la granja —un concepte barceloní— o a la xarcuteria de confiança. Quan visitem les nostres parades de mercat preferides. Establiments amb significat, on saben el nostre nom. On la Barcelona internacional i metropolitana es torna personal i humana. On ens saludem i on ens diuen gràcies.

Els 60.000 comerços de proximitat de la ciutat de Barcelona i els milers de comerços de proximitat de l'Hospitalet, de Badalona, de Granollers, de Sant Adrià de Besòs, de Sabadell i Terrassa, de Cornellà... són l'esquelet i alhora el múscul econòmic i comunitari de l'economia de proximitat.

Són multiplicadors de riquesa, de treball, d'una economia circular i d'externalitats positives, com la seguretat, com la cura emocional de les persones i com el manteniment de les tradicions i festes majors, així com dels productes de qualitat i tradicionals que for-

men els nostres patrimonis gastronòmic, emocional i de la memòria.

Els petits comerços són els llocs on es guarden els gustos; els sabors que tenim enregistrats a la memòria i que fins i tot ja assaborim quan érem nens i nenes i anàvem descobrint el món, de la mà dels nostres pares o avis. Ara tenim el repte que els nostres fills i nets, i nosaltres mateixos, continuem mantenint i projectant, amb les adaptacions digitals i dels canvis d'hàbits, aquesta infraestructura econòmica, comunitària i metropolitana de primera magnitud, imprescindible si volem ciutats saludables, pròsperes i segures.

Ens permet un estil de vida que ens aporta qualitat i arrels al nostre barri. La xarxa de comerç i consum de proximitat és constructora d'identitat, d'espais de diàleg, d'acord, de convivència i d'escolta activa. En temps de polarització i d'extremismes, d'individualisme i desassossec, esdevé un tresor.

Els comerços a prop dels llocs amb significat són espais forjats i que forgen confiança, ben sovint entre diverses generacions a les dues bandes del taulell. On es personalitza l'intercanvi, on rebem recomanacions, on saben el que volem i on ens informem de la proximitat de manera saludable, sense desinformació.

Són la frontissa on la vida privada de la llar i la vida pública del carrer es troben, tal com ONU-Habitat defineix la funció comercial. Amb els seus aparadors fan més bella l'experiència del passeig i engalanen els carrers amb tresors, de vegades desconeguts, rere les vitrines. L'experiència de la covid ens va permetre, col·lectivament, la descoberta d'aquest patrimoni viu de ciutat, metròpoli i país que ben mereix per a Barcelona esdevenir Capital Europea del Comerç de Proximitat.

Un país, una metròpoli i una ciutat ben construïdes són també el resultat d'un relleu generacional ben fet. Avui són diversos els obstacles que afronten els nostres veïns i veïnes comerciants. Amb ells i elles, som defensors del barri. I, sens dubte, la competitivitat del seu format comercial depèn de l'adaptació i del manteniment dels oficis. En temps d'intel·ligència artificial, cal reivindicar la saviesa natural dels que ens orienten, elaboren i transformen excel·lentment productes amb les mans, el cap i el cor.

El relleu generacional en molts negocis familiars també és una necessitat col·lectiva. I ho és també a l'altra banda del taulell. Des de l'educació en una forma de consum conscient, cal aixecar la bandera d'una ciutat propera, pròspera i humana, perquè els nostres fills i filles esdevinguin també consumidors de proximitat.

El comerç és sinònim de ciutat; de vida en comú. I és molt sensible a l'evolució social i econòmica. A l'evolució dels salaris i de la renda de la qual disposem. La salut del comerç és un termòmetre fidel de la salut integral d'un municipi. Així, un model social equilibrat facilita la creació de riquesa, la distribueix i fa accessible l'habitatge. I de retruc facilita un model de consum i de comerç equilibrat i saludable en una ciutat, que és el nostre món en petit.

Política ve de polis, el nom de les ciutats-estat de l'antiga Grècia. Ciutats d'una Mediterrània —mar de comerç— bressol dels valors humanistes, europeus i d'un model de ciutat equilibrada. L'Europa que George Steiner també definia pels seus cafès i com la suma dels llegats d'Atenes i Jerusalem.

Tornar a les arrels quan avancem molt de pressa i sovint sense saber cap a on és garantia d'avançar de debò.

Aquí es piula

Tuits en paper

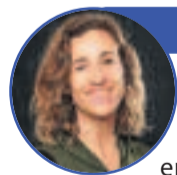
@martacava

Com cada any, els congressistes disposaran d'una targeta de transport T-mobilitat per viatjar de manera sostenible per tota la corona metropolitana. Jo havent de fer equilibris i malabars per utilitzar una T-Mes al Maresme i una T-10 per moure'm per Barcelona, però a la gent del Mobile se'ls hi posa tot fàcil. No fos cas!

@punsix

La violència sexual és un dels pitjors crims que existeixen. A *Crim*s us relatem la història d'un depredador que assaltava noies al portal de casa aprofitant la soledat dels carrers de Barcelona en plena pandèmia. Els Mossos van veure que era un violador en sèrie i que cada cop aniria a més.

@EstradaLaia

Ja és oficial: es reprèn la connexió ferroviària entre Tarragona i Barcelona per la costa, amb tot en ordre. Ara bé, surt el primer tren i va amb 45 minuts de retard, com era habitual, amb la consellera de Territori, Sílvia Paneque, a dins. Si l'agafés més sovint, veuria la magnitud de la tragèdia.

@RogerUsart

Heu sentit mai a parlar del monstre de Brunyola, de Vilobí o de la Selva? A finals dels anys 60 hi havia qui assegurava haver-lo vist i el fet va generar força enrenou. Darrerament he pogut entrevistar alguns d'aquests testimonis. De tot plegat en sortirà un breu documental.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Chiquita Room

La petita galeria de Sant Antoni Chiquita Room forma part aquest any per primera vegada del programa general de la prestigiosa ARCOMadrid, una de les principals fires d'art contemporani del panorama internacional.

pàgina 11

Ajuntament

Amb motiu del 8M, l'Ajuntament ha obert un nou web sobre els moviments feministes i LGTBI per donar visibilitat a les iniciatives municipals en la lluita per la igualtat i la prevenció de violències masclistes i LGTBI-fòbiques.

pàgina 11

Nina Claveria

Nina Claveria ha estat la guanyadora en la categoria jove del 25è concurs literari *Relats en Femení*, que aborda històries on les dones són les protagonistes. La jove va rebre el guardó al Centre Cívic Sagrada Família el passat 3 de març.

pàgina 16

Safata d'entrada

Àmbits educatius enfonsats

per David Rabadà

Foto: Gemma Sánchez/ACN

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 Romàntica, modernista i plena de detalls preciosistes: la Torre Moré
- 2 Bellesa i poder a la Casa Vallet i Xiró
- 3 Denuncien una escorta d'Illa per un robatori en una botiga del passeig de Gràcia
- 4 L'edifici que l'Esquerra de l'Eixample espera amb candelletes "perquè revitalitzarà el barri"
- 5 Un laberint que porta a una casa medieval convertida en fàbrica de mussolines

Davant del fet que un col·lectiu, Professors de Secundària, hagi aconseguit tombar, via TSJC, l'educació per àmbits als Batxillerats, no s'entén que qui va ser col·laborador amb la Fundació Bofill en la defensa d'aquesta metodologia, el senyor Eduard Vallory, hagi qualificat a les xarxes de terraplanistes aquest col·lectiu que ostenta més de 50 llicenciats i 10 doctorats.

Qui va ser l'impulsor de la fallida Escola Nova 21, qui no té una llicenciatura en Pedagogia o similar, qui mai ha impartit clas-

ses a Secundària, qui fa cursos magistrals per dir als docents que no poden fer classes magistrals i qui va suspendre el Batxillerat més d'un cop ara acusa de terraplanistes un col·lectiu de doctes que en educació el supera.

Cal preguntar a Eduard Vallory quant va cobrar per impulsar la fallida Escola Nova

21, però també cal preguntar què ha cobrat per haver impulsat a la Universitat Pompeu Fabra la dubtosa metodologia educativa EDevolució. Amb els diners públics no s'hi hauria de jugar d'aquesta manera per al final insultar uns professors que defensen la transmissió de coneixements rigorosos als nostres fills.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Oscars

@Migue_twitt: Anora, amb cinc estatuetses, és la gran vencedora de la nit dels Oscars. El cinema independent té molta a celebrar!

#Ramadà

@fundaciobayt: Comença el Ramadà, un mes cabdal per a les persones musulmanes, que s'abstindran de menjar, beure i tenir relacions sexuals de l'alba a la posta de sol.

#Mannheim

@pons_sabate: Nou atropellament massiu a Mannheim (Alemanya). El conductor ha estat detingut i hi ha morts i diversos ferits. Què cal fer per acabar amb aquesta maldat?

Mirada pròpia

24,0%

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Mapa inamovible, foto fixa, vídeo congelat o realitat estàtica. Hivern cru i un altre informe que ens recorda que, una dècada després, encara som al mateix lloc. I, per tant, a un lloc pitjor. Perquè res ha canviat gaire. La setmana passada, com cada any, es feien públiques les dades sobre l'Enquesta de condicions de vida de la societat catalana que puntualment publica l'Idescat, l'Institut d'Estadística de Catalunya. Cada febrer, després de cada gener costerut, el de sempre: les coses que mai canvien. No ens hem mogut d'on érem. En matèria de desigualtats socials, el dia de la marmota. Cap novetat. El 24% de la societat catalana continua en risc de pobresa o d'exclusió social. Portat al cos a cos, lluny de la gèlida xifra, estem parlant d'1.904.000 persones. La dada remet a la taxa Arope, un indicador d'anàlisi social que inclou tres variables centrals: el risc de pobresa, la població amb baixa intensitat de feina i la població amb privacions materials severes. En el cas català, avui, ara i aquí, la taxa de pobresa se situa en el 17,4%, la baixa intensitat de feina afecta un 6,1% i la part de la societat que viu amb severes dificultats vitals impacta en el 8,6%, gairebé un de cada 10 catalans.

La dada sintètica inalterable, només quatre dècimes de diferència respecte del 24,4% del 2023, porta inscrites unes quantes xifres més, que operen com un retable del país real en temps complexos: el 47,6% declaren arribar amb dificultats a finals de mes; un 35% reconeixen no poder fer-se càrrec de despeses imprevisibles de 800 euros; un 30,4% saben que no poden permetre's ni una setmana de vacances a l'any; un 17,6% saben massa bé que no es poden permetre mantenir l'habitatge a una temperatura adequada; i un 14,6% sobreviuen amb retards en el pagament de despeses relacionades amb l'habitatge. Cartografia de la desigualtat, el 20% de les llars amb més ingressos acumulen 4,6 vegades més del que ingressen el 20% de les llars més desfavorides. És clar: el propietari de la Casa Orsola disposa de 66 habitatges, dotze locals i cinc terrenys

—i acaba de guanyar 3 milions d'euros de plusvàlua amb la venda del bloc—, i no és amb la suor del seu front. Com sempre, va per barris i per condició social. I va com va, que xiuxiuejaria l'Ovidi Montllor: el risc de pobresa afecta el 49,5% de les persones a l'atur, el 42,7% de les persones migrants, el 34,8% dels menors de 16 anys i el 24,6% de les dones. Aturats, migrants, joves, infants, dones. I el 16% dels treballadors actius —el que s'anomena pobresa assalariada: treballar i no arribar a final de mes. Però, amb tot, la dada més rellevant i més colpidora és que la xifra del 24,0% és, en estricta realitat estructural, del 40,1%. Minva a la meitat després de comptabilitzar totes les transferències socials, especialment les pensions de vellesa i supervivència, però també les de l'atur, invalidesa o ajuts a la família. Més dades de corrent de fons: un 60% de les llars han rebut almenys un tipus de prestació social.

Foto: Aj. de Barcelona

En un equilibri desequilibrant, podríem dir que el pretès estat del benestar es queda a mig camí i només redueix les conseqüències de la pobresa a la meitat i que, alhora, la pobresa seria el doble sense aquestes polítiques socials que ha costat dècades d'assolir i que avui estan qüestionades de soca-rel per l'onada reaccionària *ultracryptobro* que ens assetja. Al capdavant, no deixa de ser paradoxal —i caldrà repetir-nos-ho moltes vegades— que el moment recent socialment més eficient, on ningú no dormia al carrer, on es van aturar tots els desnonaments, on es va tancar el CIE de la Zona Franca i on fins i tot va baixar la contaminació de l'aire, no va ser conseqüència de cap política pública de llarg recorregut, sòlida i decidida, solvent i determinada, sinó d'un maleït virus: la covid. Quan vam tornar a l'excepció de la normalitat, quan vam tornar a la política oficial,

va tornar el sensellarisme a la ciutat, la corrua de desnonaments quotidians i silencis, la contaminació de l'aire i la reobertura del CIE. Fa pensar. I molt. Massa.

24%, doncs, un cop més. I això que tot just enguany alguns es vanten de ser l'economia que més creix de la UE, mentre el que certifiquen és una veritat nòmada: que el pretès creixement econòmic s'ha desacoblat del tot de l'anomenat progrés social. Oh, Europa. Fins i tot Isidre Fainé va dir fa no gaire que «sense equitat social el creixement econòmic no és acceptable moralment». En aquella immoralitat estem. Segons Oxfam, el 63% de la riquesa generada des de la pandèmia s'ha concentrat en l'1% més ric del planeta. En dona fe també, mai no hi ha text sense context, contraposar les dades recents, però antigues, sobre desigualtats socials a Catalunya amb altres dades simultànies amb les quals convivim com si res. Per exemple, que mentre els beneficis d'Endesa i Iberdrola del 2024 ja apunten a més de 7.000 milions d'euros polvoritzant rècords, un milió i mig de catalans pateixen pobresa energètica, un problema social que s'ha disparat a Europa de mala manera. Per exemple, que el govern més progressista de la història —que critica Trump, però l'acaba obeint en matèria militar— pensa duplicar la seva despesa en defensa fins a arribar als 36.000 milions d'euros anuals el 2029. O per barceloní exemple final —en la ciutat del

Pla Endreça, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'emboïc on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Plaç Endreça, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'emboïc on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Les millors perles

Un refresc pot ser clau per a la salut mental. Això és el que va passar amb el 7UP. Durant anys, va contenir citrat de liti, una substància per estabilitzar l'ànim i reduir episodis maníacs. Ara s'ha sabut que es recomanava beure'l per tractar la bipolaritat.

La famosa *kisscam* que es fa servir als partits de diversos esports nord-americans ha deixat una escena icònica, quan a un jove li han fet la "cobra" en directe. Ho han vist nou milions d'espectadors.

Lanunci d'un pis de Sòria s'ha fet viral per tenir una "joia" al menjador. Es tracta de mitja dotzena de bancs per resar que fan que l'habitatge sembli una capella. Potser per això fa mesos que està en venda.

Una dona argentina s'ha casat sense adonar-se'n. Necessitava un certificat de convivència que li permetés sumar el sou amb el de la seva parella i accedir a un préstec, però va acabar sol·licitant una unió civil.

Laura Busquets/ACN

LA FOTO

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Tribuna

La crisi alimentària, bomba de rellotgeria

per Ester Safont, exregidora d'Obres, Serveis i Medi Ambient de l'Ajuntament de Mollet del Vallès

Foto: Aj. de Barcelona

Vivim en una societat en la qual la sobreabundància d'aliments als supermercats ens transmet una falsa sensació de seguretat. No obstant això, aquesta percepció enganyosa oculta una realitat preocupant: el nostre sistema agroalimentari està al llindar del col·lapse. L'agricultura industrial i la globalització han donat lloc a un model insostenible que compromet la salut, el medi ambient i la sobirania alimentària de nombroses comunitats.

El domini del mercat per part de grans corporacions ha convertit l'alimentació en un negoci, deixant de banda el seu caràcter de dret fonamental. L'extensa utilització de pesticides, de fertilitzants químics i d'organismes modificats genèticament degrada el sòl, contamina els aqüífers, afavoreix la desaparició de varietats autòctones i redueix dràsticament la biodiversitat. Segons un informe de la FAO (*The State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture*, 2019), més del 75% de la diversitat genètica de les plantes agrícoles s'ha perdut en el darrer segle a causa de l'expansió dels monocultius i de l'abandonament de varietats tradicionals.

Aquesta problemàtica s'agreuja amb els efectes del canvi climàtic: l'augment de les temperatures, la desertificació i els fenòmens extrems, com les sequeres i els huracans, posen en perill la producció agrícola. Les comunitats més vulnerables, ja afectades per la inseguretat alimentària, en seran les principals damnificades.

La situació és especialment dramàtica en països com l'Índia, on molts pagesos es veuen atrapats en un cercle viciós de pobresa i endeutament. Al l'estat de Karnataka, per exemple, els agricultors han protestat contra els assajos amb blat de moro i cotó modificats genèticament. L'experiència amb el cotó Bt, presentat com una solució contra les plagues, ha resultat devastadora: no només ha incrementat els costos de producció, sinó que també ha generat resistència en noves plagues, empobrint encara més els agricultors i fent-los més dependents de les multinacionals del sector. Aquesta subordinació té conseqüències tràgiques. Segons dades del National Crime Records Bureau de l'Índia (*Accidental Deaths & Suicides in India*, 2020), més de 300.000 pagesos s'han suïcidat des dels anys 90, molts d'ells enfonsats en deutes contrets per la compra de llavors transgèniques i pesticides promoguts per grans corporacions.

Davant d'aquesta realitat, cal transformar profundament el model alimentari actual. L'agroecologia s'erigeix en una alternativa viable, promovent una producció més respectuosa que garanteixi aliments saludables i de qualitat. Donar suport als agricultors locals és essencial. Alhora, cal fo-

mentar un canvi en els hàbits de consum: prioritzar productes de proximitat, ecològics i de temporada, per exemple.

Els consumidors i les seves decisions de compra poden afavorir models més equitatius. Triar aliments de proximitat, ecològics i de comerç just contribueix a modificar les dinàmiques del mercat, reduint la concentració de poder en unes poques empreses.

Les administracions públiques també han d'assumir responsabilitats, implementant regulacions que protegeixin els petits productors, que fomentin la biodiversitat i que limitin el control de les grans corporacions del sector.

A Catalunya, iniciatives com el projecte agroecològic de Gallecs (Vallès Oriental) exemplifiquen com es pot desenvolupar un model agrícola sostenible. S'hi ha impulsat la recuperació de varietats locals, en col·laboració amb el Banc de Llavors del Vallès Oriental, un projecte engegat per un conjunt d'entitats que col·laboren per preservar i posar en valor l'agrobiodiversitat cultivada de la comarca. A Gallecs s'aposta per la producció ecològica i la venda directa, enfortint l'economia local. Aquest territori s'ha convertit en un referent per a la innovació, col·laborant amb universitats i centres de recerca per trobar solucions a la crisi alimentària i climàtica. Al mateix temps, s'ha treballat per facilitar el relleu generacional, fomentar la innovació i impulsar les energies renovables.

Un altre exemple destacable és l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS), una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona i del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona. Aquesta entitat treballa per transformar els sistemes alimentaris cap a models més justos. Entre els seus projectes clau hi ha la reducció del malbaratament alimentari, la promoció de l'agricultura ecològica i el suport als productors locals. Accions com l'impuls d'una alimentació saludable a les escoles, l'elaboració de guies per a professionals del sector educatiu i de la restauració i la col·laboració amb mercats municipals són passos essencials en aquesta transició. A més, iniciatives com les targetes moneder, la gastroteca, *Benvinguts a Pagès* o *Terra Pageda* contribueixen activament a enfortir el sector agroecològic.

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam. És hora de recuperar el control: exigir polítiques valentes, donar suport a l'agricultura local i repensar els nostres hàbits de consum. El poder és als nostres plats, a les nostres mans i a la nostra voluntat col·lectiva. No podem esperar més.

“

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam

”

Flaixos

@inesotta: Parlant amb una amiga, hem arribat a la conclusió que s'ha normalitzat ser capaç de córrer 21 quilòmetres com si fos una cosa súper bàsica, i no ho és.

@nuuug7: En tres mesos m'han deixat, he acabat la carrera i han canviat l'olor del meu perfum preferit. Evidentment, la tercera cosa és la més dura d'assimilar.

@DaniCetra: Acabo de fer pagar el bus a uns guiris que s'havien colat. No sé si soc un heroi de la virtut cívica o si és hora d'assumir que m'he convertit en aquest tipus de senyor.

DISTRICTE LGTBI

Cicle d'activitats per celebrar els vincles dissidents

■ *Vincles* és el nou cicle d'activitats del Centre LGTBI de Barcelona que es durà a terme fins al maig. La idea és posar la mirada sobre els vincles que construeixen les persones queer, que són quotidians i dissidents, alhora que esdevenen una eina de supervivència.

El que plantegen des del cicle del Centre LGTBI és que els vincles són indispensables per "recuperar el suport mutu allà on s'imposa la competició, per trobar caliu allà on es pressuposa l'aïllament i per teixir un entramat d'afectes allà on es predica un individualisme ferotge".

A través d'exposicions, taules rodones, tallers i altres activitats es reflexionarà al voltant de les relacions, dels afectes i dels diversos significats de conceptes com ara "exparella", "amistat", "família" o "llar".

Altres temàtiques en les quals se centrà *Vincles* són l'habitatge i la convivència des d'alternatives dissidents, les aliances intergeneracionals, les formes de vincular-se per combatre l'individualisme i l'aïllament o la solidaritat entre causes i territoris com Gaza o l'Argentina actual.

Pel que fa a altres qüestions, el cicle també abordarà les fantasies sexuals des de cosos *discas* i *crip* (discapacitats), les relacions des de l'asexualitat, la reconstrucció de la figura de les exparelles en relacions lèsbiques i bisexuals o els dols en les *no (m)aternitats*, entre d'altres.

“Els vincles són clau per teixir un entramat d'afectes on es predica un individualisme ferotge”

LES PROPOSTES PER AL MARÇ

El 4 de març s'estrena l'exposició *Metàfora Project. Desitjos i plaers des de la diversitat funcional*, que estarà disponible al Centre LGTBI fins al 2 de juny. La mostra forma part del projecte *El teu cos, el teu camp de plaer* i del programa *Sexualitats. Educació sexual feminista* de Sida Estudi. Es tracta d'una producció fotogràfica parti-

cipativa sobre sexualitats i diversitat funcional que planteja un qüestionament crític, des del plaer, a la sexualitat normativa i al capacitisme.

Per altra banda, el 7 de març a les cinc de la tarda, al Centre LGTBI se celebra una taula rodona que planteja un diàleg al voltant dels afectes activistes, la solidaritat i les resistències LGTBI-QA+ en contextos diferents com Gaza, l'Argentina actual o les accions d'ACT-UP durant la crisi de la sida als Estats Units. Hi participaran les activistes i escriptores Val Flores (coneguda com a val flores, en minúscules) i Sarah Schulman, i la conversa estarà moderada per la investigadora i docent Gracia Trujillo.

A finals de mes, el 20 de març a les sis de la tarda, també tindrà lloc una altra taula rodona al Centre LGTBI. Es tracta de *Vinculadis. Afectes polítics en temps de desafecció programada* i planteja una conversa sobre el paper dels afectes com a eines polítiques capaces de resistir un sistema que fomenta la individualització i la desafecció. Hi participaran Elisa Coll, escriptora, Rioko Fotabon, docent, i Sandra Cendal, editora de Continta Metienes.

FLAIXOS AMB ORGULL

Reflexions sobre masculinitat queer

El Grup d'Homes GBTI és una iniciativa que vol ser un espai de trobada i reflexió per a homes gais, bisexuals, trans i intersex per reflexionar al voltant de la socialització masculina, les violències o l'autocura, entre altres temes.

L'objectiu és fomentar formes més saludables, justes i conscients de ser home dins del col·lectiu.

El grup es trobarà en dotze sessions de dues hores entre el març i el maig i el dinamitzen treballadors del Centre LGTBI de Barcelona i el Plural Centre de Masculinitats.

La infància trans durant la dictadura

Amb motiu del Dia de la Visibilitat Trans*, Tania Navarro, una de les primeres dones transsexuals a tot l'Estat, presentarà el seu llibre *La infancia de una transexual en la dictadura*.

Tania Navarro va passar per correccionals i per la Model, i va participar en la primera manifestació de l'Orgull el 1977 a Barcelona.

La presentació es farà el 27 de març a les 18:30 hores a la Biblioteca Montbau - Albert Pérez Baró.

Canvi d'horari al Centre LGTBI

Des de l'inici del 2025, el Centre LGTBI de Barcelona ha modificat el seu horari d'obertura.

Ara, l'equipament està disponible de dilluns a divendres de les 10 a les 14 hores i de les 15:30 a les 20:30 hores.

Així mateix, està obert el segon dissabte de cada mes de les 10 a les 14 hores i de les 15 a les 20 hores.

Amb aquest canvi, el Centre LGTBI ofereix un horari més ampli de dilluns a divendres i obre la possibilitat de visitar-lo un cop al mes durant el cap de setmana.

Foto: Centre LGTBI

Quan es pot visitar el Centre de Documentació Armand de Fluvià?

Foto: Casal Lambda

■ El Centre de Documentació Armand de Fluvià del Casal Lambda, ubicat a la planta superior del Centre LGTBI de Barcelona, ha modificat els seus horaris. A partir d'ara, es pot visitar dilluns, dimarts, dijous i divendres de les 16 a les 20 hores, i els dimecres de les 10 a les 14 hores.

El fons del Centre de Documentació Armand de Fluvià aplega una àmplia col·lecció documental (biblioteca, hemeroteca i arxiu històric) relacionada amb la diversitat sexual, afectiva i de gènere.

De fet, per facilitar-hi l'accés, el Centre de Documentació Armand de Fluvià disposa d'una sala de consulta per a l'àmbit estudiantil, investigador i professional.

L'objectiu és posar-lo a l'abast de la ciutadania per tal que es pugui recopilar documentació de temàtica LGTBI que sigui d'interès, així com promoure i facilitar l'estudi i la recerca històrica sobre la lluita pels drets de les persones LGTBI a la ciutat de Barcelona i a la resta del món.

A més, el fons pretén possibilitar el contacte i la col·laboració entre particulars, associacions i iniciatives ciutadanes que treballen pel reconeixement dels drets de les persones LGTBI.

Amb tot, mitjançant un conveni de cessió per part del Casal Lambda, el Centre LGTBI de Barcelona acull el Centre de Documentació Armand de Fluvià.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

5 de març del 2025

Exposició | Un univers d'art propi al Centre Cívic Urgell

L'artista del Prat Conxita Herrero ha dibuixat durant anys el seu propi univers i ara, per primera vegada, exposa en solitari la seva obra a *Són coses*, al Centre Cívic Urgell, que permet conèixer la seva mirada fresca i transgressora.

Creix la pressió contra els pisos turístics del Bloc Tarragona

HABITATGE ▶ Membres del Sindicat d'Habitatge Socialista de Catalunya van ocupar dimecres passat al matí les oficines de la immobiliària Gallardo SL, propietària del Bloc Tarragona, per exigir la renovació dels contractes de lloguer dels seus veïns. L'acció, segons l'entitat pel dret a l'habitatge, va tenir com a resultat el compromís de la propietat de contactar amb el sindicat el mateix divendres per fixar una reunió de negociació.

El Bloc Tarragona, situat entre els carrers de València i Aragó, té 120 habitatges i la propietat té la intenció de transformar-los íntegrament en allotjaments turístics. Segons denuncia el sindicat, Gallardo SL ja ha reconverit 38 d'aquests pisos després d'expulsar-ne els inquilins i actualment planeja desallotjar-ne 89 més a través de no renovar els contractes i de crear, segons diuen els activistes, un ambient hostil amb sorolls i molèsties.

Davant d'aquesta situació, el sindicat reclama a l'Ajuntament la

Els membres del sindicat entrant a la immobiliària. Foto: X (@SindicatHabSC)

revocació de totes les llicències turístiques d'aquest bloc. Segons es va saber quan va transcendir el cas, la propietat va aprofitar un buit legal per obtenir aquestes llicències. Posteriorment, el consistori va aconseguir anul·lar-ne 77, però els activistes exigeixen que es retiri la totalitat d'aquests permisos. De totes maneres, a dia d'avui aquesta revocació no és oficial.

En un comunicat, el Sindicat Socialista de Catalunya ha expressat la seva determinació a continuar amb la protesta fins que la propietat es compromet a ne-

gociar. L'organització denuncia que el problema de l'habitatge a l'Eixample i a Barcelona va més enllà del turisme o la gentrificació, i que es tracta "d'una qüestió estructural derivada del fet que l'habitatge sigui considerat un negoci". Per la seva banda, des de la propietat, consultats per *Línia Eixample*, asseguren que no tenen previst fer cap declaració.

Per últim, un veí de l'edifici ha confirmat a aquesta publicació que avui a la tarda els veïns i el sindicat es reuniran amb representants de la immobiliària.

L'Eixample es mou amb el festival Dansa Metropolitana

CULTURA ▶ El festival Dansa Metropolitana omplirà onze ciutats del 13 al 30 de març de moviment i creativitat. A l'Eixample, els centres cívics Urgell i Fort Pienc acolliran *Calidoscòpica*, una peça performativa de dansa i musical sobre salut mental i benestar, el 14 i el 21 de març respectivament. El 29 de març, serà el torn de *JARANA*, de Laia Santanach, una reflexió sobre la preservació de les celebracions tradicionals.

El metro es convertirà en escenari amb *(Un attimo)*, de

Paloma Muñoz, el 15 de març a la parada de l'L1 d'Universitat. Al Teatre Nacional de Catalunya es representaran *Suite no4. Do not disturb* i *∞ (Infinite)*, combinant dansa i meditació. A més, altres espais del districte com els Cinemes Girona i Mooby Aribau projectaran el ballet *Romeu i Julieta* en directe des del Royal Opera House, el 20 de març.

El Dansa Metropolitana convida el públic a descobrir la relació entre so i moviment, amb espectacles gratuïts i de pagament per a tots els gustos.

El Dansa Metropolitana arriba un any més al districte. Foto: Ajuntament

MPOC

Trobada de mitjans de proximitat occitans i catalans

7 i 8 de març de 2025 a Narbona

Primera trobada dels mitjans de proximitat d'Occitània i en català a Narbona

Amb els següents blocs:

Ponència inaugural: "Experiències internacionals innovadores per als mitjans de proximitat"

Bloc 1: "Cap a la cooperació entre els mitjans d'Occitània i de l'espai lingüístic català"

Bloc 2: "La connexió dels mitjans amb el públic jove"

Organitzat per:

Associació Amic i Mitjans de Proximitat i Comunicació

Amb el suport de:

Associació de Radiodifusió i Mitjans de Proximitat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Unió Europea i Afers Exteriors

Conselleria de Turisme, Cultura i Esports
Institut d'Estudis Regionals

Occitània
Occitania Occidentale

Sant Antoni

líniaeixample.cat

5 de març del 2025

Sexisme | Polèmica pel vídeo d'un forn de pa

Un forn del barri ha retirat un vídeo sexista que s'emetia a l'interior del local després que l'Institut Català de les Dones demanés la retirada arran de la queixa d'una veïna que deia que el seu fill de 12 anys havia vist les imatges.

Chiquita Room: a la Champions League de l'art contemporani

GALERIES ▶ Quan un equip de futbol petit es classifica per jugar la Champions League a tothom li queda clar que es tracta d'una proesa. En el camp de l'art contemporani podem dir una mica el mateix de la petita galeria Chiquita Room de Sant Antoni. Aquest any, per primera vegada, forma part del programa general de la prestigiosa ARCOMadrid, una de les principals fires d'art contemporani del panorama internacional. Ja hi havia anat dos anys com a galeria jove, però enguany fa el salt.

Tal com expliquen des de Chiquita Room, la participació a ARCOMadrid, des d'avui fins al 9 de març, es fa amb un projecte compartit amb dues artistes representades per la galeria: Isabel Banal Xifré (Castellfollit de la Roca, 1963), i Laia Argüelles Folch (Saragossa, 1986). "Totes dues es troben en moments diferents de les seves carreres i tenen llenguatges diferents, però ambdues comparteixen una pràctica conceptual

La galeria està situada al 25 del carrer de Villarroel. Foto: Chiquita Room

rigorosa, un profund respecte al procés i als materials, així com una sobrietat estètica enfront dels excessos visuals, tots principis comuns als de Chiquita Room", diuen des de la galeria.

Fa pocs mesos, la directora de Chiquita Room, Laura González, explicava a *Cultura B* que la clau de l'èxit d'aquest negoci és l'aposta per l'art contempo-

rani més popular. "Volem sortir de l'elitisme artístic i ser accessibles per a tothom, sense caure en el paternalisme", afirmava. González afegia que el projecte "té una voluntat social molt clara: compartir l'art com a forma de fer millor la vida. Per això treballem amb l'Ajuntament i portem els nostres artistes a escoles de la ciutat".

El Districte estrena un web de feminismes i LGTBI

INICIATIVA ▶ Coincidint amb el 8M, el Dia Internacional de les Dones, el Districte ha posat en marxa un nou espai web dedicat als feminismes i al món LGTBI. El portal vol donar visibilitat a les iniciatives del consistori en la lluita per la igualtat i la prevenció de violències masclistes i LGTBI-fòbiques, tant les impulsades per l'administració com per entitats i equipaments.

El web inclou cinc seccions destacades: un mapa d'actius feministes de l'Eixample, informació sobre prevenció de vio-

lències, recursos del Consell de les Dones, guies formatives i dades sobre el Centre LGTBI del barri. També compta amb un apartat d'actualitat i un mapa d'equipaments.

Amb aquesta eina, el districte vol reforçar el treball en xarxa i contribuir a la transformació social cap a un model més igualitari i lliure d'estereotips i discriminacions. L'espai és accessible des del web municipal i pretén ser un referent en la lluita pels drets de les dones i el col·lectiu LGTBI al districte.

El Districte estrena el web amb motiu del 8M. Foto: Ajuntament

Primer Premi

2025

Per la defensa dels drets i llibertats del col·lectiu LGTBI+ i per posar en valor les persones que, des de diferents disciplines, fan servir el seu altaveu per fer visible la realitat del moviment

La consellera d'Igualtat i Feminisme,
Eva Menor, lliurarà el guardó

Gala d'entrega del guardó

3 d'abril de 2025 a les 18.30 h

Sala auditori de l'Espai Línia

Organitza:

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

La ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social generada per la covid. Foto: Helena Ramírez Moreno

Ara que fa cinc anys del primer cas de covid a Catalunya i que ens disposem a mirar enrere, podríem començar dient que al principi de la pandèmia tots vam subestimar el virus. “Serà només una grip”, s’afirmava. “No cal entrar en pànic”, s’insistia. Però el nombre de morts a la zona zero –Wuhan, a la Xina– creixia de manera desorbitada, i les imatges posteriors d’hospitals plens en contraposició amb els carrers buits de les capitals mundials pronosticaven l’inici d’una crisi que no ens volíem creure.

Europa va començar a veure les orelles al llop quan el coronavirus va traspasar les seves fronteres. Primer va aterrar a França, seguida d’Alemanya, Finlàndia i Itàlia, fins que, finalment, el 25 de febrer del 2020 Catalunya va diagnosticar el seu primer cas de covid, concretament a l’Hospital Clínic de Barcelona. A partir d’aleshores, segurament tots recordem el que va passar a continuació.

L’11 de març l’OMS declarava la pandèmia global per coronavirus, un dia després la Generalitat confinava la població de quatre municipis de la Conca d’Òdena i el dia 14 el govern espanyol decretava l’estat d’alarma i el confinament domiciliari. Simultàniament, es tancaven equipaments municipals, centres educatius, espais culturals i “negocis no essencials”, i l’aturada laboral desencadenava acomiadaments i suspensions temporals de contractes.

Aquesta frenada econòmica va afectar directament els recursos de la població, especialment dels col·lectius més vulnerables i invisibilitzats. De sobte, molts es van veure sense ingressos i sense suport per fer front al confinament. Enmig de la incertesa i de la por, però, la ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social en què es van veure immerses moltes d’aquestes persones. Amb motiu del cinquè aniversari de tot plegat, a *Línia* hem volgut recordar la tasca voluntària i desinteressada que van fer una llarga llista d’entitats veïnals a l’àrea metropolitana.

EL BOCA-ORELLA VEÏNAL

“Quan es va decretar l’estat d’ excepció, la gent va començar a trucar-nos demanant ajuda”, recorda Mariló Fernández, cofundadora de l’entitat cultural La Fundició, de l’Hospitalet de Llobregat. Segons relata, la majoria de les trucades eren “de veïns sense cap mena de suport o que estaven fora del circuit dels Serveis Socials”, els quals acudien a les entitats després que la pandèmia els hagués deixat sense ingressos o sense un lloc on viure.

En aquesta ciutat, entre les organitzacions de barri com La Fundició, Mujeres Unidas Entre Tierras, l’Associació de Veïns de la Florida o, fins i tot, la Parròquia Mare de Déu de la Llum, van impulsar la Xarxa de Suport Mutu

Cinc anys de la covid: els herois sense nom

El coronavirus va provocar una de les crisis sanitàries i socials més importants de la història. Alhora, però, també va desencadenar un moviment de resiliència veïnal arreu de la metròpoli. Amb motiu del cinquè aniversari del primer cas de covid a Catalunya, recordem la tasca d’aquells que van fer un pas endavant.

de l’Hospitalet per coordinar les tasques d’ajuda comunitària, com ara el repartiment d’aliments de família en família, la compra de medicaments o l’activació de caixes de resistència ciutadanes per pagar habitacions. A grans trets, es calcula que aquesta xarxa de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van arribar a recaptar uns 9.000 euros per cobrir les necessitats dels veïns del municipi.

Això, però, no va ser un fet aïllat a la metròpoli. A Badalona, per exemple, també va sorgir la Xarxa de Suport Solidària, en la qual, només la primera setmana, ja es van inscriure prop de 150 veïns per ocupar-se de repartir material escolar, mascaretes i menjars preparats arreu de la ciutat, però especialment a la zona sud on hi ha els barris més vulnerables de la Salut, Llefia, Sant Roc i Artigues, entre d’altres. Segons Carles Sagúes, membre de la Plata-

forma Sant Roc Som Badalona i d’aquella xarxa solidària, en total “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”.

Pel que fa a altres iniciatives que van acompanyar activament perfils vulnerables que no podien sortir de casa destaca la tasca del Col·lectiu Suma, de Sant Boi de Llobregat. Aquesta entitat, sorgida a la Fundació Marianao, es dedica a “l’apoderament de

persones grans” i va implicar els seus participants en accions de seguiment solidari dels usuaris més grans per acompanyar-los i vetllar pel seu benestar físic i emocional. “Els voluntaris de cada grup trucaven sovint als participants per assegurar-se que estiguessin atesos, que tinguessin familiars a prop i que els portessin el menjar i els medicaments”, relata Laura Vidal, tècnica del projecte.

A més, a mesura que el confinament s’allargava, aviat els

I si tornés a passar?

● **“No estàvem preparats”, reconeix Magda Campins, epidemiòloga i aleshores presidenta del Comitè Científic Assessor de la covid a Catalunya, quan li preguntem sobre l’inici de la pandèmia. “Teníem un sistema de vigilància epidemiològica feble que no tenia dades en temps real, i per això vam adonar-nos de la magnitud de la crisi tard”, valora. A més, no hi havia una coordinació fluida entre els hospitals, els laboratoris i la resta de sectors de la població, i tampoc “teníem producció pròpia d’equips de protecció individual,**

que no només va servir per sobreposar-se a les mancances, sinó que també ha acabat millorant el sistema sanitari actual, per exemple en termes de capacitat de comunicació entre departaments o pel que fa als sistemes de vigilància i control d’epidèmies.

Si hem après dels errors i el sistema sanitari n’ha sortit reforçat, doncs, podem dir que la pròxima pandèmia serà un repte menor? Mendioroz s’afanya a apuntar que hi ha molts factors a tenir en compte i que no hi ha respostes simples a

Podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”, avisen els experts

com mascaretes, ulleres protectores i altres materials per afrontar el virus”, recalca.

A tot això, Jacobo Mendioroz, subdirector general de Vigilància i Resposta a Emergències de Salut Pública i llavors director de coordinació de la resposta a la covid a Catalunya, hi afegeix el fet que “el sistema sanitari estava adaptat a la situació del moment, amb un nombre de professionals, hospitals i llits en una estructura fixa, en funció del finançament dels ciutadans, i aquesta no podia estar sobredimensionada”.

Malgrat tot, però, Campins destaca que, arran del coronavirus, es va produir un procés d’adaptació

problemes complexos. D’una banda, perquè podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”. I, de l’altra, en cas d’un nou virus, fins que no es trobessin les eines de resposta biològica per immunitzar la població, com va passar amb les vacunes i el coronavirus, “el camí per fer-li front tampoc seria fàcil”, diu l’expert.

Ara bé, tant Campins com Mendioroz sí que creuen que la pròxima vegada estarem més preparats, en part gràcies als aprenentatges i a la capacitat d’adaptació que vam desenvolupar durant la pandèmia de la covid. Un pòsit innegable.

participants van adaptar els tallers i les classes a formats telemàtics, com ara “trucades conjuntes a través de WhatsApp”, i fins i tot es van elaborar sovint “dossiers d’activitats d’estimulació cognitiva perquè mantinguessin la ment desperta”, explica Vidal.

UNS SERVEIS DESBORDATS

Les administracions locals també van intentar aplacar la crisi social, però tot i que “van posar en marxa els seus serveis, molts van quedar bloquejats perquè no donaven l’abast”, recorda Sagués.

A Barcelona, per exemple, l’any 2020 els Serveis Socials van assolir xifres rècord amb 88.475 persones ateses, 251.460 atencions i prop de 46,5 milions d’euros en ajuts econòmics. Només durant l’estat d’alarma, aquest servei va atendre més de 34.000 persones, de les quals un 17% eren usuaris nous.

Malgrat tot, el problema que relaten entitats com l’ONG De Veí a Veí, del barri de Sant Antoni de Barcelona, és que a l’inici del confinament “moltes de les seues presencials dels Serveis Socials de la zona van tancar i es van centralitzar en un moment de màxima necessitat”, afirma Rafael

Martínez, el president d’aquesta entitat. I és que, entre el març i el maig d’aquell any, el pla de contingència dissenyat per l’Ajuntament només va deixar nou centres oberts a tota Barcelona, tot i que també es van intensificar les línies telemàtiques i la càrrega de feina de molts treballadors del servei a distància. En aquest sentit, Martínez considera que la ciutadania va tenir un paper cabdal a l’hora d’abordar les necessitats a peu de carrer. “Sense el veïnat hauria sigut horrible. Molts ho haurien passat pitjor”, assegura.

Per la seva banda, a l’Hospitalet també es van adonar que hi havia perfils vulnerables que tenien més dificultats d’accés als recursos ordinaris en temps de pandèmia. Fernández, per exemple, posa sobre la taula la invisibilització dels casos de “persones en situació irregular o en economies informals dels quals l’Ajuntament no té dades”, un context “molt recurrent” en aquesta ciutat “perquè hi ha molta població migrada o dins del sistema transnacional de cures”, puntualitza.

Amb tot, enmig d’aquest context de saturació, sovint va ser el veïnat el que va arribar on l’administració no ho va poder fer.

A la Xarxa de Suport Solidària de Badalona “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”

La Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van aconseguir recaptar uns 9.000 euros

QUÈ QUEDA DE TOT ALLÒ?

Cinc anys després de l’inici de la pandèmia, què se n’ha fet de totes les xarxes de suport veïnal i de la solidaritat col·lectiva que va sorgir aleshores? La majoria s’han dissolt, altres s’han transformat per donar resposta a problemàtiques actuals i algunes s’han mantingut en el temps.

Emilià Almodóvar, membre de l’Associació de Veïns de l’Hospitalet, explica que, arran del cooperativisme que va generar la pandèmia, van sorgir altres entitats enfocades a promoure valors i pràctiques d’autoajuda, així com a reactivar el teixit social de la ciutat. El 2022, per exemple, participants de la Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet van crear la comunitat urbana La Florida s’Aveïna “per dinamitzar el conjunt de la població”, detalla Almodóvar. Aquest espai ha evolucionat els darrers anys i, a poc a poc, “s’ha obert a tractar altres problemes que afecten el veïnat”, continua. En aquest sentit, doncs, han sorgit respostes organitzades davant d’altres emergències actuals, com l’habitacional.

“Des de La Florida s’Aveïna ens hem posat d’acord i ens hem implicat en una cooperativa d’habitatge, perquè creiem que cal

respondre a les necessitats greus de les persones del barri que pateixen desnonaments i la crisi de l’habitatge”, defensa Almodóvar.

Pel que fa a Badalona, l’estructura de la Xarxa de Suport Solidària va desaparèixer, però Sagués apunta que “la gran majoria de la gent que en va formar part encara està en contacte a través de grups de WhatsApp, on es van informant de les urgències de la ciutat”. A més, Sagués també ha observat com “la gent que feia la seva primera incursió en el món social i solidari a través d’aquesta xarxa s’ha acabat incorporant a les plataformes veïnals, col·laborant en la seva activitat ordinària”.

La covid, doncs, va suposar una de les crisis socials, econòmiques i sanitàries més importants que es recorden, però al mateix temps va reforçar la solidaritat i la capacitat d’organització d’una ciutadania que, davant de la catàstrofe, no va dubtar a estar a peu de carrer per ajudar els altres. Una llavor que avui encara dona fruits.

Un reportatge de **Laura Santos**

Més de 50 ferits en un xoc d'autocars

» Un aparatós accident a la Diagonal entre dos busos deixa 53 hospitalitzats, quatre en estat crític
 » Un vianant que travessava l'avinguda, que és un dels ferits greus, podria haver causat el sinistre

ACCIDENT ▶ 53 persones van ser hospitalitzades, 4 d'elles en estat crític i 4 amb lesions menys greus, després del xoc entre dos autocars d'aquest dilluns 3 de març a l'avinguda Diagonal, a prop de la confluència dels carrers Rosselló i Roger de Llúria. El regidor de Seguretat, Albert Batlle, va explicar des del lloc dels fets que un autobús que transportava estudiants italians que passaven uns dies a Lloret de Mar havia col·lidit amb un altre de creueristes del port que estava recollint els viatgers.

Entre els quatre ferits crítics hi ha la guia del grup d'estudiants d'institut d'Itàlia, dues persones –una d'elles un adolescent de 17 anys– que estaven pujant al bus dels creueristes i un vianant que caminava per la zona, que va ser atropellat per un dels busos.

Les primeres hipòtesis de la investigació encapçalada per la Guàrdia Urbana apunten pre-

cisament al vianant com a possible causant de l'accident. L'home, d'uns 60 anys, hauria travessat la Diagonal per fora dels passos de vianants i el conductor de l'autocar dels joves italians l'hauria intentat esquivar amb una maniobra que va traduir-se en el xoc amb el vehicle aturat i ple de creueristes.

FERITS DE GRAVETAT

En total, el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va atendre unes 65 persones, 12 de les quals il·leses. Les altres 53, incloses les quatre ferides crítiques i les quatre menys greus, van ser traslladades a diferents centres hospitalaris. Les quatre més crítiques són les que més preocupen les autoritats, encara que "en principi", la vida dels hospitalitzats "no perilla", segons va confirmar ahir l'alcalde, Jaume Collboni. La resta ja han estat donades d'alta.

La cap territorial del SEM de Barcelona, Clara Canela, va ex-

Un dels autocars va acabar xocant contra un arbre. Foto: Blanca Blay/ACN

plicar que l'alerta pel xoc es va rebre quan faltaven tres minuts per a les tres de la tarda, i que 19 ambulàncies i quatre equips de psicòlegs es van desplaçar a la zona per traslladar els ferits.

Fins i tot una dotació dels bombers va haver d'intervenir per alliberar un dels ferits, que

va quedar atrapat entre les restes de l'accident.

Canela també va especificar que, davant la magnitud del desastre, es va haver de fer un triatge de les víctimes per discernir les que requerien l'atenció més immediata. Els quatre ferits crítics van ser els pri-

mers atesos i traslladats a hospitals, seguits dels tres ferits menys greus i de la resta.

Dels adolescents italians, la majoria van sortir il·lesos de l'accident i van poder continuar les vacances. Només una noia amb contusions a la cara va haver de ser retornada a casa.

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- Manta d'abrigament
- Seu d'una persona
- Tenda per a tres persones

* Per més informació: (91) 231 2312. Més informació: www.cruzroja.es. Per a més informació: info@cruzroja.es. Per a més informació: info@cruzroja.es. Per a més informació: info@cruzroja.es.

MPOC Trobada de mitjans de proximitat occitans i catalans

7 i 8 de març de 2025

Primera trobada dels mitjans de proximitat occitans i catalans a Narbona

Faci les següents posicions: **Associades**

Clara Auladern: Operacions internacionals innovadores per al mitjà de proximitat: innovació i eines tecnològiques per al mitjà de proximitat

Talca Auladern: Wadjet: mitjà de proximitat de l'Empordà i les illes de proximitat

[@WadjetMitja](https://twitter.com/WadjetMitja) [@Fatima_Puigcortada](https://twitter.com/Fatima_Puigcortada) [@Primitivisme](https://twitter.com/Primitivisme) [@Reguila_Bas](https://twitter.com/Reguila_Bas)

amic **Departament d'Urbanisme i Acció Urbana**

línia el diari metropolità

213.972
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/01 al 31/01 del 2025

grup comunicació21

Sagrada Família

líniaeixample.cat

5 de març del 2025

Festa | L'Ateneu celebra Carnaval amb una rua

L'Ateneu El Poblet va celebrar l'1 de març la Rua Poca-solta de Carnaval pels carrers del barri. El recorregut va passar pels carrers Nàpols, Rosselló, Sardenya i Provença i va incloure una mostra de balls interculturals.

La futura física de 17 anys que guanya premis literaris

Raül Martínez
SAGRADA FAMÍLIA

El Centre Cívic Sagrada Família acollia aquest 3 de març l'entrega dels premis del 25è concurs literari *Relats en Femení*. Els reconeixements han estat per a Teresa Torres, en la categoria de relat Adult; Berta Fitó, en el premi especial dels 25 anys del certamen i Nina Claveria, en la categoria Jove.

Les tres guanyadores comparteixen la passió per l'escriptura, però els seus perfils són ben diferents. Torres és professora de música a l'Institut Goya del Guinardó, Fitó ha estudiat filosofia i és experta en intel·ligència artificial i Claveria, amb només 17 anys, és una estudiant precoç de física a la Universitat Autònoma.

Els relats guanyadors, dotats amb un premi de 300 euros, aborden històries on les dones són les protagonistes. *Psicoanàlisis en escabeche*, de Tor-

Claveria, la tercera començant per l'esquerra Foto: CC Sagrada Família

res, presenta l'enigma vital d'una dona difícil de desxifrar. Per altra banda, *Història escrita*, de Fitó, narra les vivències d'una veïna del barri que descobreix l'amor pels llibres.

UNA HISTÒRIA REAL

Algunes persones tenen talent per a les lletres, d'altres per a les ciències. Però n'hi ha d'afortunades que poden gaudir dels dos mons. Claveria, al *Llaç Vermell*, escriu la història gairebé real de l'afició per l'escriptura d'una jove i la seva mare. "La

meva mare sempre ha escrit molts relats i jo, des de petita, he escrit els meus pensaments", confessa la jove estudiant de física, una alumna avantatjada que ha començat la universitat un any abans d'hora.

L'etapa científica de Claveria, però, no frena el seu esperit literari. De fet, el passat octubre va guanyar el Certamen Literari Cartes de Desamor. "Fa molta il·lusió saber que la gent llegeix els meus textos i conèixer altres persones que també escriuen", celebra la futura física.

El Tour de França de l'any que ve passarà pel barri

CICLISME ▶ El Tour de França 2026 arrencarà amb una imatge icònica: els corredors passant per davant de la Sagrada Família en la primera etapa, que es disputarà el 4 de juliol.

La façana marítima de la ciutat serà el punt de sortida d'aquesta contrarellotge per equips de 19,7 quilòmetres, que culminarà amb dues pujades fins a l'Estadi Olímpic de Montjuïc.

TRES ETAPES CATALANES

La segona etapa de Tour, la del 5 de juliol, tindrà un recorregut

de 178 quilòmetres amb sortida a Tarragona i passarà per municipis com Torredembarra, el Vendrell, Vilanova i la Geltrú i Sitges, abans d'arribar a Barcelona. El final inclourà tres ascensions al Castell de Montjuïc.

La darrera jornada de carrera en territori català, la de la tercera etapa, sortirà el 6 de juliol de Granollers, però el recorregut definitiu encara està per anunciar. A més, el 2 de juliol es presentaran oficialment a Barcelona tots els equips participants en el Tour de França 2026.

El Tour va passar per la ciutat el 2009. Foto: Tour de France

Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homeing.com
www.home-homeing.com
Magatzem: Ptge. Utset, 3

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

“Si t’agrada la moda, t’agrada el cine”

» Rita Rakosnik, historiadora de l’art, participarà al cicle ‘Cinestèsies’ del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc
 » La investigadora cultural oferirà una xerrada sobre la importància de la relació del cine amb la moda

Guillem Francàs
 EL FORT PIENC

Amb els Oscars encara ben recents, és un bon moment per continuar parlant de cinema. De la història del cinema. O, encara més, de la importància que té la moda en la indústria del cine i com s’ha relacionat amb ella al llarg de la seva història.

El cicle Cinestèsies d’hivern titulat *Moda, identitat o submissió* del Centre Cívic Fort Pienc arriba a la segona part i parlarà sobre *Moda i societat*. Per a fer-ho, el centre ha programat per al 12 de març la xerrada *L’estil entre llums, càmera i acció*, que anirà a càrrec de Rita Rakosnik, historiadora de l’art, crítica i investigadora cultural independent. També escriu sobre art, literatura, pensament, moda i cultura pop a diverses publicacions i mitjans de comunicació.

LA MODA, UN ELEMENT CLAU

Rakosnik defineix la conferència com “un recorregut sincretic per algunes de les fites més emblemàtiques de la moda i el disseny de vestuari en el cine, tot a través de fotografies per fer-ho visualment agrair”. “Parlaré de pel·lícules com *Les sabatilles vermelles*, que és molt important en l’àmbit estètic. Repassarem la figura d’Edith Head, que és la dona que ha guanyat més Oscars de la història pel seu disseny de vestuari i és una persona molt important en la indústria. I també parlarem de les actrius Audrey Hepburn a Parker Posey, on la segona és un fetitxe particular molt relacionat amb el nínxol de la moda”, explica.

La historiadora de l’art afirma que la moda és un baròmetre “cultural, social i polític”, a més de ser quelcom estètic. “Tu cada dia que t’aixeques et vesteixes. És una acció bàsica. Una altra cosa és com et relacionis

Rita Rakosnik, a l’esquerra, parlarà sobre moda i cine al cicle Cinestèsies. Fotos: Centre Cívic Fort Pienc

amb la moda”, reflexiona. I és aquí on veu la relació directa que té la roba amb el món del cine. “Tota persona interessada profundament per la moda també ho està pel cine per la seva cultura visual. Estan relacionats l’un amb l’altre”, insisteix.

Rakosnik també comenta que

la roba ha tingut un paper essencial al cine des d’un principi. De fet, l’experta afirma que, des que apareix Hollywood, “és un element clau en la cultura de les estrelles”. “Ara podem veure com en les gires de premsa per presentar pel·lícules la roba que es porta és molt important. Ara en diem el

Method dressing, com va fer Margot Robbie presentant Barbie amb roba relacionada amb la pel·lícula i l’univers rosa”, diu. Però sobre el gran pes que han adquirit les promocions i la manera de fer-les, Rakosnik lamenta que els departaments de màrqueting siguin el més important.

Passat, present
i futur del
**Periodisme
LGTBI+**

Exposició oberta al públic

espai línia
c/ Girona, 52

Exposició ● Si no existís el disseny

L'espai Tecla Sala de l'Hospitalet acull fins al 30 de març *Nón. Quan el disseny falta, tot falta*, un projecte dels alumnes de l'ESDAP Serra i Abella que gira al voltant del disseny gràfic com una eina comunicativa essencial.

Combatre l'estigma amb la literatura

LLIBRES ● En un moment d'encesos debats sobre la identitat i missatges que pretenen uniformitzar societats i cultures, iniciatives com el llibre *Històries de la Florida*, escrit per alumnes dels instituts Eduard Fontserè i Pedraforca de l'Hospitalet de Llobregat i publicat recentment per Blackie Books, ajuden a entendre la realitat d'alguns barris metropolitanos. Parlem d'uns llocs que sovint són al centre de polèmiques entre persones que no hi viuen i que ni tan sols, segurament, els han trepitjat mai.

L'obra en qüestió va començar per iniciativa de Gerard De Josep, un professor del Fontserè que, en descobrir un llibre de la citada editorial batejat *Històries del Raval*, va decidir que la Florida no podia quedar al marge d'un projecte així. Dit i fet. El 2023, aquest docent va reunir un grup de tretze alumnes de la Florida i les Planes perquè co-

mencessin a fer un taller d'escriptura cada dijous a la llibreria Llavors, on precisament es va presentar el llibre resultant a finals d'any.

Tot plegat va anar a càrrec de l'escriptora de la Florida Alba G. Mora, que celebra el resultat d'un projecte que ha estat un èxit. "Va ser molt emocionant veure-hi els alumnes i les seves famílies presents", recorda Mora sobre la presentació del llibre, de la qual destaca, sobretot, "la il·lusió que destil·laven els pares d'aquests escriptors novells".

BUSCAR NOVES VEUS

Finalment, des de l'editorial valoren molt positivament la publicació d'aquesta obra coral amb noves veus que expliquen el barri. "El projecte neix amb la convicció que falten espais perquè els joves puguin expressar la seva veu", detallen des de Blackie Books.

La mostra de flamenc que és referent del sector

FESTIVAL ● Al llarg del mes de març té lloc la sisena edició del Flamenc-ON, una cita per als amants del flamenc que organitza la Fundació Manolo Sanlúcar. La mostra, que s'ha consolidat com un referent del sector, va començar l'1 de març i se celebra fins al dia 23 en espais culturals de Santa Coloma de Gramenet i Badalona.

Paco Garfia és membre d'aquesta fundació i també programador del certamen. Explica que la clau de l'èxit és combinar les actuacions d'artistes de renom amb altres d'emergents "per acostar el flamenc als més joves". N'és un exemple l'actuació de dos

El Flamenc-ON se celebra en diferents espais culturals de Santa Coloma i Badalona

cantants novells, Naike Ponce i Juani Mora, a l'Auditori Can Roig i Torras de Santa Coloma. "Volem crear afició nova", diu Garfia. A més, el Flamenc-ON compta amb la seva pròpia companyia de dansa, que enguany presenta la seva versió del clàssic *Medea* al Teatre Sagarra de Badalona.

ARRIBAR ALS MÉS GRANS

Des de l'organització han vist que el fet que la compra d'entrades fos en línia deixava enrere moltes persones grans aficionades al flamenc. És per això que en aquesta edició els tiquets també s'han pogut comprar als locals d'entitats andaluses i a l'edifici Aura Seguros de la plaça de la Vila de Santa Coloma de Gramenet.

Nou Barris ja té un mural sobre la pel·lícula 'El 47'

Foto: Damián Pissarra

ART URBÀ ● Pintar un mural que representi la pel·lícula guanyadora dels premis Goya no ha de ser fàcil. Precisament aquest va ser l'encàrrec que va rebre l'artista italià resident a Barcelona Morcky en relació amb *El 47*. Aquest grafit suposa un nou reconeixement a la figura de Manolo Vital al districte barceloní de Nou Barris, en concret al barri de Porta.

L'obra es pot veure des del passat 17 de febrer a la segona planta del centre comercial SOM Multiespai, situat a l'avinguda de Rio de Janeiro, i representa les figures del Manolo i la Carme –la seva dona– i el famós autobús.

LA VISITA DE MARCEL BARRENA

A l'acte d'inauguració hi va assistir Marcel Barrena, director de la pel·lícula, els comissaris del projecte, que són de l'equip del Festival Kronos ART Bcn, alguns veïns de Torre Baró i el mateix Morcky. Tal com diu l'artista, el mural manté la línia realista dels seus treballs habituals: "M'agraden els murals que representen aspectes nostàlgics i, en concret, que hi surtin mitjans de transport, perquè evoquen la transició de la vida".

El barri de la Florida de l'Hospitalet. Foto: Arxiu

Una de les millors botigues de vinils del món és en un carreró al costat de la Boqueria

MÚSICA ● L'Oriol Aparicio era comptable i durant molts anys va combinar la feina amb la gestió d'una botiga de discos situada al barri de Sant Antoni de Barcelona. Fa cinc anys, però, quan l'empresa de comptabilitat va tancar, va arrencar més d'un negoci al voltant del vinil i, finalment, ara s'ha convertit en el responsable de Barcelona City Records.

Situada al número 32 del carrer Jerusalem de Ciutat Vella, al costat de la Boqueria, aquesta botiga, que va obrir el 2019, està de celebració, ja que ha entrat a la llista del *Financial Times* sobre els millors establiments del món que venen vinils, al costat d'altres de ciutats com Pa-

rís, Londres, Nova York i Copenhaguen. "No tinc ni idea de com van arribar a nosaltres, suposo que pel boca-orella", diu sorprès Aparicio.

UN NEGOCI DE MELÒMANS

Els protagonistes d'aquest refugi musical són l'Isma Ruiz (conegut com a DJ Isma Sustray), l'Ivan, en Joan (DJ Golf de Guinea) i el mateix Oriol (Much Boogaloo): "Som aficionats a la música i suposo que això ens dona un plus".

Aquests dies, a més, estan habilitant el soterrani del local per fer-hi, en el futur, un espai cultural que acollirà sessions de DJ, presentacions de discos i concerts.

Isma Ruiz i Oriol Aparicio, a la botiga. Foto: Barcelona City Records

Honestedat i servei,
el nostre valor

Gabinet d'Advocats

Separacions • Divorcis • Accidents • Indemnitzacions
Acomiadaments • Societats • Contractes mercantils
Reclamacions de quantitat • Recursos administratius
Tràmits d'extrangeria: *Cartes d'invitació, permisos de residència i feina, agrupacions.*

Assessorament i Gestió d'Empreses i Particulars

Creació d'empreses • Laboral i Seguretat Social
Impostos - Hisenda • Planificació fiscal
Constitució de societats • Inspeccions
Extrangeria • Permisos d'apertura
Declaracions de renda, patrimoni...

Administració de Finques

Gestió arrendaments (*Pisos, locals...*)
Comunitats de propietaris • Tasacions
Contractes d'arres i arrendaments
Tramitació hipoteques • Traspasos

Gestions Notarials

Esriptures Compra-Venda • Testaments
Herències • Donacions • Poders
Constitució de societats • Actes de notorietat
Capitulacions matrimonials

Assessorament i Contractació de tot tipus d'Assegurances

Llar • Vehicles • Motocicletes • Convenis col·lectius
Empresa • Arrendaments • Pensions
Responsabilitat civil • Assegurança de comunitat

Immobiliària

Compravenda d'immobles a nivell nacional (*Pisos, locals, parkings, naus...*) • Hipoteques • Permutes
Arrendaments • Promocions
Peritatge bens i drets immobiliaris

Oficines Centrals • Via Júlia, 61 • 08042 Barcelona
Telf. 933 506 400 • Fax 933 533 503

Delegació • Via Júlia, 46 • 08016 Barcelona
Telf. 935 210 640 • Fax 933 533 503

El conjunt de Christian Sainz-Rozas rebrà el Bàsquet Femení Sant Adrià avui a les 21.30 hores, en partit corresponent a la 18a jornada de la Super Copa femenina i que va ser ajornat en el seu moment. El CB Roser hi arribarà després de la derrota per 46-45 contra el Draft Gramenet del passat dia 23.

L'amistat és una coreografia

» Berta Sellarès i Mariona Teixidó van viure juntes a l'Eixample i tornen a coincidir en un equip a l'All Star
 » "Dins i a fora de la pista saps que mai et fallarà", assegura Teixidó sobre la capitana del CB Roser

Toni Delgado
EL FORT PIENC

Fa temps que penso que l'amistat és una coreografia, i, després de retratar les dues protagonistes d'aquest reportatge, n'estic encara més convençut. "Berta, què et sembla si t'agafo a collibè?", li pregunta Mariona Teixidó (Manresa, 1995), jugadora amb passat al Bàsquet Femení Sant Adrià o al Club Joventut Badalona, i ara al Manresa CBF. "Genial! I si obrim els braços com si voléssim?", li proposa Berta Sellarès (Igualada, 1995), capitana del CB Roser.

Al Parc Esportiu Municipal Guiera, de Cerdanyola del Vallès, per fi han tornat a coincidir en un equip, durant l'All Star 2025 de la Super Copa. Ho han fet al conjunt blau, que ha superat 139-128 el vermell en un matx amb sis quarts. Cada equip ha estat format per vuit jugadors i vuit jugadores, i homes i dones han jugat tres quarts. El 2 de març de 2025 ja és inoblidable per a Sellarès (11 punts i 6 rebots), i Teixidó, que, com a capitana de l'equip, ha sumat 4 punts i 6 assistències.

Molts cops havien comentat que tornar a compartir vestidor seria la cirereta a les seves carreres. "Amb les vides que tenim ara n'és bastant inviable i haver-ho pogut viure una estona ha estat un regal preciós", celebra Teixidó, tutora de Primer de Primària a l'Escola Paidós, de Sant Fruitós de Bages.

"Ha estat emocionant i emotiu, i també una gran sort que no fóssim rivals... Quan juga de

base i la tinc en contra és una tortura...", reconeix Sellarès, responsable del servei de Gestió de Projectes de l'Institut Metropolità, al campus de Bellaterra de la Universitat Autònoma de Barcelona. És doctoranda en Sociologia de l'Educació, al Grup de Recerca en Educació i Treball (GRET), ubicat també a la UAB.

"M'encanta la lectura i la direcció de joc de la Berta. Sempre s'implica al màxim i pensa en l'equip. Dins i a fora de la pista, saps que mai et fallarà", destaca Teixidó. Recorda, per exemple, el suport de l'amiga quan es va trencar la clavícula o va morir l'àvia, la Cristina.

Ara la retratista és Sellarès. "A la pista la Mariona controla el joc i detecta què cal fer a cada moment. És una persona sincera i assertiva que cuida molt la seva gent. Va ser clau perquè, durant la meua etapa al CB Grup Barna, continués creient en mi com a jugadora i busqués altres opcions", agraeix la base. De fet, van elaborar una llista de pros i contres dels equips que li havien fet una oferta: el CB Roser en va ser el guanyador.

CAMPUS D'ESTIU

Es van conèixer al campus d'estiu del Cadí la Seu, quan eren petites. "La Mariona em va semblar una estrella perquè allà tothom la coneixia. Ja hi havia anat abans amb la seva germana Clara i també havia participat en els campus de la Federació Catalana de Basquetbol. Jo desconeixia aquell món...", recorda, divertida, la igualadina. "A la Berta la vaig veure una persona misteriosa,

Berta Sellarès i Mariona Teixidó, després de l'All Star. Foto: Toni Delgado

algú que et crea curiositat i interès, i amb qui no t'avorreixes", rememora la manresana.

Totes dues són molt inquietes i no han deixat de formar-se. Teixidó és graduada en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport (CAFE) per la UB i en Educació Primària per la Universidad Camilo José Cela, i té un Màster en Formació del Professorat en Educació Física per la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC). Mentre que Sellarès és graduada en Humanitats per la Pompeu Fabra (UPF) —amb especialització en Estudis Moderns i Contemporanis—, i té un Màster en Antropologia de l'Educació i Globalització per la Universitat d'Aarhus (Dinamarca).

Aquelles amigues d'estiu que només parlaven quan es retrobaven a la Seu d'Urgell no s'imaginaven que, temps després, el curs 2015-2016, compartiri-

en vestidor en un CB Igualada ja capitanejat per Carlota Carner. Totes tres han tornat a ser companyes a l'equip blau de l'All Star 2025 de la Super Copa, a Cerdanyola.

CONVIVÈNCIA

A Igualada, Teixidó i Sellarès es van entendre molt bé a la pista, i a fora tenien una bona relació. Un cop finalitzada la temporada, es van unir més i, amb el temps, van acabar vivint juntes a l'Eixample barceloní: primer al carrer Marina, amb Belén Armengol, amb qui també havien coincidit a Igualada i que ara juga al Basket Almeda, i després amb el Dani, la parella de Sellarès, en un pis del carrer Aragó amb Nàpols.

Algun dia podrien escriure un llibre amb les anècdotes compartides. "Tranquil·les, de la tenda de campanya ja me n'ocupo jo", els va assegurar la Mariona a la Belén i a la Berta, en una sor-

tida a la muntanya. "Vaig calcular o decidir que la tenda que havia comprat era per a quatre persones... I vam descobrir que només n'hi cabia una!", confessa, entre riures, Teixidó.

"Ja t'ensenyaré una foto de la Mariona tombada al seu cotxe, que era molt petitó. No sé com va poder dormir allà. Ens va assegurar que ho havia fet abans i estava contenta, com sempre. Normalment, té les coses molt controlades i, quan perd aquest control, ens regala moments molt divertits", descriu Sellarès.

UNA BRANCA

Quan vivien al pis del carrer Aragó amb Nàpols, durant un temps van conviure amb una branca de l'arbre d'uns veïns que no els permetia prendre el sol. Així que van decidir posar-hi remei. Teixidó va saltar al pati, que estava abandonat, i va assolir l'objectiu com va poder. "Vam llegir que la llei et permet tallar la part d'un arbre que ocupi la teua parcel·la d'habitatge. Per arribar a l'inici de la branca, però, havíem de saltar al pati... En aquell moment ens va semblar lògic fer-ho...", se sincera Sellarès.

Malgrat que ara viuen lluny i es veuen menys, sempre saben molt l'una de l'altra. "La Berta potencia la teua alegria i t'acompanya sempre", agraeix Teixidó. "El seu estat de WhatsApp, 'Ara i aquí', és un bon retrat d'una Mariona que gaudeix el present", assegura Sellarès. Les deixo fruitint dels seus últims minuts com a companyes d'equip. Sempre ho seran de vida. Sens dubte, l'amistat és una coreografia.

Classificacions

2a Catalana de futbol			
Equip	PTS	GF	GC
1. CE Apa Poble Sec	45	49	32
2. Terlenka B.	40	39	22
3. CF Barceloneta	39	40	28
4. Montserratina	37	45	25
5. S. Vicenç dels H.	34	40	33
6. AE Prat B	32	39	23
7. CP Sarrià	32	31	21
8. Marianao Poblet	31	25	26
9. PB Anguera	29	34	31
10. FAF l'Hospitalet	27	34	31
11. UD U. Bellvitge	25	38	32
12. CF Pallejà	22	25	25
13. UE Rubí B	21	29	34
16. CE PB Barcino	2	15	58

DH futbol			
Equip	PTS	GF	GC
1. FS Sabadell	41	95	19
2. CE Futsal Mataró	36	83	13
3. FA Vilatorrada	31	53	45
4. CFS Eixample	27	62	39
5. Màgic Sants F.	25	41	44
6. S. Vicenç dels H.	21	43	37
7. FS Casserres	21	33	44
8. I. Santa Coloma	20	60	58
9. FS Sant Cugat	18	45	41
10. Arenys de Munt	15	36	49
11. CS Almacelles	15	35	74
12. Badalona Futsal	13	25	57
13. Estel Vallseca	10	43	58
14. CEFS Manlleu	3	21	97

Tercera FEB			
Equip	PG	PF	PC
1. CB Castelldefels	15	1476	1376
2. CB Mollet	15	1432	1288
3. B. Manresa B	14	1514	1370
4. Barça B	13	1418	1193
5. CB Igualada	11	1350	1325
6. CB Roser	10	1362	1349
7. Alfindén CB	10	1541	1489
8. CB Cuarte	9	1356	1443
9. CE B. Sa Real	8	1499	1530
10. CB Granollers	8	1332	1399
11. B. Ciutat d'Inca	6	1341	1448
12. CB Salt	5	1404	1487
13. SD Espanyol	4	1341	1579
14. CN Helios	4	1281	1371

Super Copa femenina			
Equip	PG	PF	PC
1. Manresa CBF	17	1110	807
2. Draft Gramenet	15	1066	895
3. CB Grup Barna	12	1087	1076
4. CB Igualada	10	1143	1112
5. Fem. Sant Adrià	9	1053	1032
6. TGN Bàsquet	9	1133	1133
7. CBF Cerdanyola	11	855	778
8. AB Premià	11	855	778
9. SESE	8	1097	1092
10. Barça CBS B	9	960	986
11. CB Roser	7	990	986
12. CEE Sant Gervasi	5	1073	1189
13. CB Balaguer	6	948	1103
14. SD Espanyol	0	972	1336

Ram de les Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
 [@ramdelaigua](https://www.instagram.com/ramdelaigua)

No t'ho perdís

Foto: La Llama Fest

La Llama Fest

La Llama Fest, el festival de comèdia alternativa, torna a Barcelona del 10 al 15 de març. Enguany se celebrarà en diversos espais cívics i culturals de la ciutat com les Cotxeres de Sants, la Lleialtat Santsenca, l'Espai Texas o les diferents biblioteques públiques. El festival comptarà amb la presència d'humoristes reconeguts, d'artistes locals i amb desenes de propostes, entre les quals destaquen les obres de teatre, les xerrades, els tallers i els concerts. Tot plegat està pensat per oferir, a tot tipus de públic, un humor alternatiu i avantguardista.

Famosos

La cantant Aitana Ocaña (Sant Climent de Llobregat, 1999) ha llançat la seva docusèrie, titulada *Aitana: metamorfosis* i protagonitzada per ella mateixa. S'estrenava el 28 de febrer a Netflix i al llarg de sis episodis mostra el dia a dia de la catalana. Amb aquesta producció, Aitana va un pas més enllà en la seva trajectòria en el món audiovisual, ja que cal recordar que anteriorment ha fet diverses pel·lícules documentals sobre ella mateixa i també ha aparegut en films i sèries com a actriu. Amb tot, Aitana és coneguda, sobretot, per la seva trajectòria musical, ja que acumula centenars de cançons d'èxit i de fama mundial, a més de col·laboracions amb artistes actuals de renom. Va saltar a la fama arran de participar en el programa *Operación Triunfo* i actualment és considerada una de les cantants més exitoses de l'Estat.

La fitxa

QUI ÉS?

A I T A N A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant reconeguda

És una estrella de fama mundial

QUÈ HA FET?

Llançar la seva pròpia docusèrie

Es diu *Aitana: metamorfosis* i està disponible a Netflix

A LES XARXES...

Bones valoracions de la producció

Els seus fans la feliciten per l'interès de la sèrie

Llibres

En carn i ossos
Núria Cadenes

Es tracta d'un recull de tretze narracions ordenades en cronologia històrica, començant per la que protagonitza la darrera reina del casal català i acabant amb la que explica els efectes devastadors de la dana. Els contes que conformen aquest recull, a excepció d'un, es construeixen sobre la realitat i a partir de fonts periodístiques.

Teatre

Marie, la roja
Rosa Maria Arquimbau

L'obra se centra en la història d'una dona empresonada, acusada per l'agressió a un policia en una manifestació. Al llarg de la seva estada entre reixes, intentarà tenyir la presó de vermell i canviar la mentalitat de les altres preses, mostrant el seu compromís amb les lluites socials i el feminisme. Es pot veure a la Sala Petita del TNC fins al 6 d'abril.

Música

Nova bossa
Mushka

Irma Farelo, coneguda com a Mushka, ha llançat el seu primer disc de llarga durada, amb l'estil bossa nova com a protagonista. Aquest és originari del Brasil i fusiona la samba i el jazz. En els onze temes que presenta, els ritmes i les melodies beuen d'aquest estil musical, amb lletres que mostren la faceta més personal i íntima de l'artista.

Pelis i sèries

Mickey 17
Bong Joon-ho

El film narra la història d'un jove que s'enrola en una aventura espacial per colonitzar un planeta gelat. Sense saber els perills als quals s'exposa, cada vegada que mori es tornarà a crear el seu cos, el seu caràcter i els seus records, reconvertint-se tot plegat en clons. El protagonista és Robert Pattinson i la pel·lícula és una adaptació de la novel·la del mateix nom.

ESTILS DE VIDA

Les pantalles, millor si són compartides

Foto: Freepik

INFANTS

La digitalització de la societat ha convertit en un fet natural deixar un telèfon mòbil o una tauleta als infants perquè s'entretenguin mentre estem ocupats. Psicòlegs i educadors ja han advertit sobre com les pantalles els afecten en el procés educatiu, fins al punt que molts centres han prohibit l'ús de dispositius, però l'ús excessiu de pantalles no repercuteix només en l'aprenentatge. Un estudi publicat a *Plos One* revela que els infants exposats durant més temps als continguts digitals poden veure afectada la capacitat per parlar o fins i tot per moure's.

L'estudi ha seguit la trajectòria de gairebé 2.000 nens i nenes llatinoamericans durant un temps comprès entre 12 i 48 mesos. En tots els casos s'ha superat el temps recomanat d'ús de pantalles, també de televisió, i s'ha observat que el factor socioeconòmic és irrellevant. O sigui, que tots els nens en fan un consum excessiu. El treball de recerca revela que els dispositius afecten la capacitat d'interacció dels usuaris. És per aquesta raó que el seu efecte disminueix quan es comparteix el visionat amb adults. Un bon consell, doncs, a banda de reduir el temps d'exposició, és acompanyar els infants durant aquests moments.

Les claus

EXPOSICIÓ

Tots els infants estan sobreexposats a les pantalles de mòbils, tauletes i a la televisió

CAPACITAT

L'ús excessiu afecta l'aprenentatge, però també la capacitat per parlar o moure's

INTERACCIÓ

Els efectes negatius disminueixen si compartim aquests moments amb els nens

ESPAIS

Cal crear espais de joc en comú on tots els membres de la família puguin participar-hi

Foto: Freepik

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Donar ahora

Cuenta bancaria:
ES89 2100 5731 7202 0841 1957

 Ayuda en Acción

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com